Digitaliseret af | Digitised by

DET KGL. BIBLIOTEK
Royal Danish Library

Forfatter(e) | Author(s):	Gad, Emma.; af Emma Gad og Jeanette Tardini Hansen ; Musiken af Tekla Griebel ; Opført ved Kvindernes Udstilling 1895.
Titel | Title:	I Rosentiden : Ballet i Rokokostil i 2 Afdelinger
Udgivet år og sted | Publication time and place:	København : trykt hos Nielsen & Lydiche, 1895
Fysiske størrelse | Physical extent:	16 s.

DK

Værket kan være ophavsretligt beskyttet, og så må du kun bruge PDF-filen til personlig brug. Hvis ophavsmanden er død for mere end 70 år siden, er værket fri af ophavsret (public domain), og så kan du bruge værket frit. Hvis der er flere ophavsmænd, gælder den længstlevendes dødsår. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work may be copyrighted in which case the PDF file may only be used for personal use. If the author died more than 70 years ago, the work becomes public domain and can then be freely used. If there are several authors, the year of death of the longest living person applies. Always remember to credit the author

3
Rosentiden.

1.-179 DA S-Rom.

17-179 DAS-RUM

I Rosentiden.

Ballet i Rokokostil i 2 Afdelinger

af

Emma Gad

og

Jeannette Tardini Hansen.

Musiken af

Tekla Griebel.

Opført ved Kvindernes Udstilling 1895.

København.
Trykt hos Nielsen & Lydiche.
1895.

BIBLIOTHECA REGIA HAFNIENSIS

Personerne.

Marquise de Fontenaye ..... Fru Cardini Hansen.
Aline, hendes Datter ..... Frk. Valborg Jørgensen.
Greve de Gramont ..... Fru Emilie Walbom.
Chevalieren, hans Søn ..... — Emma Nielsen.
Priorinden for en Opdragelses-
anstalt ..... — Emilie Poulsen.
En Balletmester..... Frk. Frederikke Madsen.

Herrer og Damer. Klosterføstre. Tjenere.

De i Balletten forekommende Danse ere:

1. Afdeling: Pjerrettedans, udføres af Frk. Valborg Jørgensen og 9 unge Damer.
2. Afdeling: Amorindans, udføres af 5 Børn.
Hyrdedans, udføres af Frk. Valborg Jørgensen og Fru Marie Jessen.
Dianas Jagt, udføres af Fru Anna Harboe og 5 unge Damer.
Gavotte, udføres af Fru Emma Nielsen og Frk. Valborg Jørgensen.
Menuet, udføres af Fruerne Cardini Hansen og Emilie Walbom samt 6 Damer.
Kehraus, udføres af 16 Damer.

1. Afdeling.

I Klosterhaven.

Chevalieren springer over Muren for at gense en ung Pige, som han om Morgenen har set gaa ind i denne Have, og som han er bleven heftig forelsket i. Idet han hører Sang inde fra Kirken, nærmer han sig andægtig for at forrette sin Bøn, men genkender i det samme den unge Pige, han søger, og betages af hendes skønne Sang. Da han ser, at han umulig kan komme til at tale med hende, river han et Blad af sin Tegnebog, og medens Kirkesangen fortsættes, nedskriver han sine Følelser for hende, men idet han vil skrive Udskriften paa Brevet, standser han i Uvidenhed om, hvem hun er. Da han ikke opdager nogen, til hvem han kan betro Brevet, beslutter han at kaste det ind til hende. Han nærmer sig

allerede Kirkedøren, men ser, at Gudstjenesten er til Ende, hvorfor han skyndsomt flygter tilbage over Muren, fra hvilken han uset iagttager, hvorledes Søstrene, de unge Piger og Marquise de Fontenaye forlade Kirken. Idet Marquisen kærligt nærmer sig den unge Pige, i hvem han er forelsket, og roser hendes smukke Sang, gætter han, at hans Elskede er Aline de Fontenaye, hvilket Navn han skriver uden paa Brevet, hvorefter han oppebier et belejligt Øjeblik til at kaste Brevet ned til hende.

Medens Marquisen samtaler med Priorinden, fortæller Aline sine Kammerater, at da hun om Morgenen var ude at spasere med Priorinden, traadte hun i sin Kjole og faldt. En ung, smuk Herre ilede til, tog hende om Livet og hjalp hende op. Hun blev forlegen og vilde takke ham, men Priorinden greb hende i Armen og førte hende hurtig ind. Siden have hendes Tanker kun været opfyldte af ham. Paa Kammeraternes Spørgsmaal, om hun elsker ham, svarer hun ja; de unge Piger betragte med Beundring deres Kammerat, der allerede har et Elskovseventyr. Idet Aline fjerner sig lidt

fra de andre, ser Chevalieren sit Snit til at kaste Brevet ned til hende. Nysgerrige stimle de unge Piger sammen om hende for at se Brevet, men Aline gemmer det hurtig ved sit Bryst, da hun ser Moderen nærme sig hende for at tage Afsked.

Efter at de unge Piger ere blevne alene, læser Aline sit Brev for Kammeraterne. Disse forskrækkes ved at erfare, at Alines Tilbeder vil søge hende i Klosteret, men hun beroliger dem ved at vise dem, at han i Brevet forsikrer hende om, at han nok skal beskytte hende.

Lyden af en Klokke kalder Søstrene til Refektoriet. En af dem betror en lille Pige en Kurv med Nonnehuer, som hun paalægger Barnet at bære forsigtig ind i Skolen, hvorefter saa vel Søstrene som de smaa Piger forlade Haven.

Idet den lille Pige vil udføre det paalagte Hverv, bliver hun forhindret derfra ved, at de muntre unge Piger plyndre Kurven og bemægtige sig Huerne, som de i en Fart omdanne til Pjerrettehuer og tage paa, ligesom de ved at hefte Kjolen op og paa andre Maader saa vidt

muligt søge at omdanne deres hvide Klosterklædninger til Pjerrettedragter. Deres Lystighed tiltager, og idet de finde en Pjerrotdukke, og en af dem i Kaadhed ytrer, at de nu dog have een Kavaler, danse de alle en Pjerrettedans.

Lystigheden afbrydes ved Tonerne af en Gitar, der høres ude fra Vejen, ledsaget af en Elskovssang.

De unge Piger gætte snart, at det er Alines Elsker, der bringer hende sin Hyldest. Hun selv er aldeles betaget ved at føle, at det er ham. Til de unge Pigers Forskrækkelse svinger Chevalieren sig pludselig over Muren, de flygte ud, og kun Aline bliver tilbage.

Chevalieren staar et Øjeblik henrykt i tavs Beskuelse, medens Aline beskedent slaar Øjnene ned. Chevalieren gør en ceremoniel Reverens, som Aline besvarer. Forlegen gentager den unge Mand sin Kompliment, og smilende besvarer Aline den atter. Idet han ser Smilet, forsvinder hans Forlegenhed, og heftig griber han hendes Haand og fører hende længere frem i Haven. Hun trækker Haanden til sig og betyder ham, at her i Klosteret bør sligt ikke finde Sted. Ærbødig trækker han sig tilbage og er-

klærer, at fra det Øjeblik, han saa hende, har han været heftig forelsket i hende og har søgt hende her i Klosteret for at sige hende dette og feste hende til sin Brud. Han tager en Ring af sin Finger og sætter den varsomt paa hendes Haand. Smilende og med et Blik ned ad sin Klosterdragt siger hun, at hun her intet har at give ham til Erindring — dog eet kan hun skænke ham. Hun afbryder en Rose, som hun glad rækker ham. Da han tøver med at modtage den, spørger hun forbavset, om han afslaar hendes Gave. Han svarer, at hvis hun vil trykke sine Læber til Blomsten, skal den være ham den dyrebareste Skat. Forskrækket vægrer hun sig, men da hun ser ham knæle ærbødig ned, kan hun ikke modstaa hans bedende Blik og trykker blufærdig et Kys paa Rosen, som hun rækker ham med bortvendt Ansigt. Henrykt trykker han Rosen til sine Læber og siger, at den skal hvile ved hans Bryst, indtil han ligger i sin Grav, og idet han sagte hvisker hende de første Elskovsord i Øret, lægger han ømt hendes Arm i sin.

De unge Piger ile hurtig til og skille de

Elskende ad, idet de fortælle, at Søstrene komme. Chevalieren hilser paa de unge Piger, som han nu først ser, men Aline trækker ham frygtsomt op mod Havemuren og beder ham skynde sig bort. Efter et sidste Farvel gaar Aline ind i Kirken for at bede for deres Lykke, og Chevalieren svinger sig over Muren.

De unge Piger søge at bortlede Opmærksomheden fra ham ved at danse omkring Søsteren, der kommer ind. I det samme opdager denne Hatten, som Chevalieren i sin Iver for at komme afsted har glemt i Haven. Idet hun bukker sig for at tage den op, flygte de unge Piger hen i den anden Ende af Haven; misbilligende truer Søsteren ad de unge Piger og gaar med Hatten hen til Priorinden, som forfærdet spørger de unge Piger, hvorfra denne Hat er kommen. Da ingen vil vedkende sig den, bliver hun vred og lover, at hun nok skal bringe Klarhed i Sagen. I det samme kommer en lille Pige springende med et Brev, som hun har fundet i Haven. Brevet er til Aline. Priorinden spørger om, hvor hun er. Denne er netop lige traadt ud af Kirken og ser for-

bavſet paa ſine Kammerater, der ſtaa forlegne omkring hende. Priorinden viſer hende vredt Hatten og ſpørger, om hun kender den. Aline ſvarer ja, og da Priorinden i det ſamme viſer hende Brevet, vil hun gribe ſit kære Brev, men Priorinden ſtikker reſolut Brevet og Hatten i Lommen, idet hun erklærer, at herefter kan Aline ikke blive i Kloſteret, hvorfor hun ſtraks vil følge hende hjem til Marquiſen. Stolt erklærer Aline ſig villig til at følge med og beder kun om Tilladelſe til at tage Afſked med ſine Kammerater. Det tilſtaas hende, hvorpaa Priorinden byder de grædende unge Piger at gaa ind i Kirken for at bede for den vildfarende Aline, og bortfjerner ſig med hende.

---

2. Afdeling.

Sal hos Marquiſen.

Marquiſen overværer en Time i Dans, ſom bliver givet hendes Døtre af Balletmeſteren. En Tjener melder Greve de Gramont og hans Søn Chevalieren, ſom ønſke at faa Marquiſen i Tale.

Hurtig afbryder Marquiſen Undervisningen og beder Balletmeſteren og Eleverne fjerne ſig, kalder ſin Selſkabsdame til ſig og faar travlt med at rette paa ſin Pynt, da hun i Greven har en fordums Tilbeder.

Greven træder ind og hilſer paa Marquiſen, for hvem han foreſtiller ſin Søn.

Idet Marquiſen elſkværdig byder Greven velkommen, faar denne Øje paa hendes ſmukke Haand, ſom han erindrer fra deres Ungdomstid, da de tilſammen traadte Menuetten. Forſtaaende følger Marquiſen ham i hans Erindringer. Pludſelig ſpørger han hende, om hun endnu huſker hin Aften paa Maſkeballet, hvor

han var ude af sig selv af Forelskelse i hende, og idet han forglemmer sig selv, trykker han et Kys paa hendes Hals. Hun tysser paa ham og med et Slag af Viften gør hun ham opmærksom paa hans Søn, der imidlertid diskret har trukket sig lidt tilbage.

Idet Greven kommer i Tanker om Hensigten med sit Besøg, kalder han Sønnen til sig og anholder for ham om Marquisens smukke Datters Haand. Henrykt giver Marquisen sit Samtykke til en Forbindelse mellem de Unge.

Flere Besøgende træde ind og hilse paa de Tilstedeværende. I det samme melder en Tjener hemmelighedsfuldt til Marquisen, at Priorinden er ankommen med Aline og begærer straks at tale med Marquisen.

For at kunne tale uforstyrret med Priorinden indbyder Marquisen sine Gæster til at tage et nyt Maleri i Øjesyn, som findes i en tilstødende Salon.

Priorinden fører den forlegne Aline ind.

Paa Marquisens Spørgsmaal om Hensigten med dette forunderlige Besøg svarer Priorinden, at Aline ikke længer kan forblive i hendes Klo-

ſter, og rækker hende Alines Brev. Marquiſen modtager koldt Brevet, ſom hun læſer, men erklærer, at hun ikke betragter en ſaadan Kærlighedserklæring pr. Brev ſom en farlig Sag. Triumferende trækker Priorinden Chevalierens Hat frem. Forfærdet ſpørger Marquiſen, hvad Hatten og Aline have med hinanden at gøre. Dette kan Priorinden ikke beſvare, men henviſer til Aline ſelv. Paa Marquiſens gentagne Spørgsmaal fortæller Aline, at Brevet er hendes Ejendom, og at hun elſker ham, der har ſkrevet det. Han har ſkænket hende denne Ring og vil ægte hende. Marquiſen ſpørger, hvem hendes Elſker er. Det veed Aline ikke, men desuagtet vil hun være ham tro. Marquiſen ler ad hendes Tro paa, at han vil gifte ſig med hende, og fortæller, at i Salen ved Siden af er der en fornem Herre, hvem hun vil, at Aline ſkal ægte. „Nej aldrig!“ ſvarer Aline, tager Brevet, ſom hun trykker til ſit Hjerte, og erklærer, at kun ham vil hun ægte, hvis ikke, vil hun tage Sløret. Priorinden aabner moderlig ſine Arme. Idet den unge Pige vil kaſte ſig til hendes Bryſt, griber Marquiſen hende i

Armen og byder hende at ægte den, hun har valgt for hende. Da Priorinden ser, at det er Marquisens bestemte Vilje, tager hun venlig Afsked med Aline, hvem hun byder at adlyde sin Moder.

Endnu en Gang søger Aline ved kærlige Bønner at rokke Moderens Beslutning. Marquisen vil intet høre, men nærmer sig Døren ind til Chevalieren. Aline bliver ude af sig selv af Angest og falder i Afmagt.

Forfærdet kalder Marquisen Hjælp til; Greven og Chevalieren komme i det samme ind, og da alle Oplivningsforsøg vise sig frugtesløse, beroliger Chevalieren dem med, at han nok skal kalde hende til Live igen ved Tonernes Magt. Idet han griber en Gitar og skjuler sig bag et Skærmbræt, synger han Serenaden fra Klosterhaven.

Aline vaagner af sin Afmagt, tror i Drømme at høre den Elskedes Stemme, men da hun opdager, at det er Virkelighed, og at Tonerne komme fra Skærmbrættet, iler hun derhen, vælter dette og kaster sig i sin Elskedes Arme. Bestyrtede betragte Greven og Marquisen hin-

anden og spørge de Unge, hvorfra de kende hinanden. Smilende svarer Aline, at Klosterdragten ikke har beskyttet hende imod at blive forelsket i den unge Mand. Efter at Gæsterne imidlertid have trængt sig nysgerrigt ind i Salen, griber Marquisen Lejligheden til at forestille de Nyforlovede for dem. Hun foreslaar derefter Gæsterne at indtage nogle Forfriskninger ude i Haven, medens Balletmesteren arrangerer nogle Smaadanse i Anledning af Festen.

Balletmesteren foreviser Marquisen forskellige Programmer, blandt hvilke hun vælger „Amors Magt" som passende til Lejligheden.

Festen indledes med en Polonaise. Derefter opføres en Amorindans, en Hyrdedans og Dianas Jagt.

Til Slutning bekranser Amor Brudeparret, som derefter danser en Gavotte. De Ældre danse en Menuet, og Festen slutter med en Kehraus, hvori saa vel Ældre som Yngre deltage.